

Blog vs nieuwsbrief

Ik heb een tijdje met het idee gespeeld om op mijn website www.loeverhof.be een blog te beginnen om mijn ervaringen en experimenten te delen. Zelf kom ik echter enkel op blogs terecht als ik bewust naar iets op zoek ben. Dus is het zonde van de tijd die er aan besteed wordt, als je maar sporadisch een aantal mensen bereikt.

Na het succes van mijn eerste nieuwsbrief ben ik eerder geneigd om enkele keren per jaar mijn ontboezemingen en de evolutie van mijn project op die wijze openbaar te maken en het kanaal niet enkel te gebruiken als er wat te koop is. Toen ik voorzitter van RKH was, heb ik voor de najaarsvergaderingen de rubriek "Tips en tricks" ingevoerd en ik heb daar altijd veel plezier aan beleefd en veel respons op gekregen. Iets gelijkaardig moet ook mogelijk zijn op deze wijze, denk ik.

Na de vorige editie vroegen een aantal geadresseerden zich af hoe ze in mijn bestand waren terecht gekomen. Wel, de voorbije tien jaar heb ik van alle imkers die ik op de een of andere wijze heb leren kennen, rechtstreeks of via via, het e-mail adres bewaard met de bedoeling in contact te kunnen treden als de gelegenheid zich voordeed. Ook heb ik onlangs toevallig een lijst teruggevonden met gegevens van imkers die in een ver of recent verleden volkjes of koninginnen bij mij hebben gekocht en die zijn nu ook toegevoegd. Welkom aan hen. Ik wil wel benadrukken dat een simpel retourmailtje met als onderwerp of tekst "schrijf mij uit", voldoende is om uit dit bestand te worden gewist. Ik wil mij zeker niet opdringen en vooral ook de Europese privacyregelgeving respecteren.

Een mailtje is snel gelezen of weggegooid bij geen interesse, dus ik hoop dat ik hiermee niemand (te) lastig val.

Privé-project - Varroatolerantie

Eerst iets over het project: persoonlijk geloof ik niet in bestrijdingsmiddelen, niet in chemische, organische, biologische of gelijk welke andere. Ik geloof wel dat de varroamijt de hoofdverantwoordelijke is voor de hoge sterfte en de virus- en andere problemen waar we heden ten dage mee geconfronteerd worden. Niet behandelen is geen optie. Momenteel gebruik ik enkel nog oxaalzuur om te sublimeren, maar ook dat zeer tegen mijn zin. Ik ben er sterk van overtuigd dat we er naar moeten streven om de bijen zelf het probleem te laten oplossen. Daarom heb ik met veel belangstelling de resultaten van het onderzoek naar VSH (Varroa Sensitive Hygiene) door de ploeg van Bob Danka van de USDA in Baton Rouge gevolgd. Onderzoek dat op Europese bodem verdergezet is door het Bijeninstituut van Kirchhein, met Ralph Buchler als voortrekker. Een uitvloeisel daarvan is de paringsstand op Norderney waar het genetisch materiaal dat door Kirchhein is geselecteerd, ter beschikking van de imkers wordt gesteld.

Op mijn thuisstand staan enkel P-moeren van die lijn opgesteld Dat zijn aangekochte KI-moeren of afstammelingen daarvan, bevrucht op Norderney. Alhoewel dat de honingopbrengst niet ten goede komt, zijn er tijdens het teeltseizoen steeds 18 zulke volken aanwezig waarvan de darrenraat niet gesneden wordt tot half juli. Zo probeer ik de ruis uit de omgeving te overstemmen en toch zuivere standbevruchtingen te realiseren. Vorig jaar is dat redelijk goed gelukt, zeker wat betreft de

zachtaardigheid, want ik had dit jaar geen enkele F1 met een pikant karakter en de enige die wel wat lastig was, was een F2 die op een stand 6 kilometer verder, in de buurt van een Buckfast-imker, was bevrucht. Voor de resultaten van de paringen van dit jaar is het nog wachten tot volgend jaar.

Ik beschouw het als een opdracht om dit varroa-resistent materiaal verder te verspreiden om zo het globale peil van het bijenbestand in onze streken omhoog te krikken voor wat betreft de weerstand tegen mijten en virussen. Dit zonder toe te geven aan andere gewenste eigenschappen zoals zachtaardigheid, een rustige raatzit en een goede opbrengst.

Ooit heb ik geopperd dat dit de taak was van RKH, maar dat is in een verkeerd keelgat geschoten. Ik blijf nog steeds geloven dat je geen genoeg moet nemen met cava, als je voor hetzelfde geld champagne kan krijgen. Vandaar dus mijn project om steeds een aantal extra moeren te telen en die ter beschikking te stellen van de imkersgemeenschap, tegen de normaal gangbare prijzen.

Scalvini

Ik ben de laatste jaren regelmatig bezig met het aanwenden van het Scalvini kooitje. Voor wie het niet kent: dat is een vierkant kooitje van ongeveer 6 x 6 cm, met een cellenbodem waarin de koningin kan blijven leggen. Dat wordt bewerkstelligd doordat het deksel te dicht tegen de bovenzijde van de cellen zit en de werksters bij het optrekken van de cellen, de larven niet meer kunnen voeden en ze dus buitendragen. Zo komt er steeds nieuwe ruimte vrij voor de koningin om eitjes te leggen. Het grote voordeel is dat het volk zich niet moerloos voelt en dus geen redcellen optrekt. Dit jaar heb ik 19 koninginnen in arrest geplaatst in zulke kooitjes. Vorig jaar was er 1 van de 10 in het kooitje gesneuveld en vervangen door redcellen (ook in het kooitje). Dit jaar waren ze nog alle in leven en hadden twee volken vervangdoppen opgetrokken op het broed buiten het kooitje. Of dat het gevolg is van het opsluiten van de koningin of dat ze toch al van plan waren om een stille moerwisseling door te voeren, blijft natuurlijk een vraagteken. Het is zeker geen veel voorkomend fenomeen en het onderstreept de noodzaak om een week na het opsluiten toch nog eens een inspectie uit te voeren. Als de vervangmoer uitloopt en je laat de oude koningin weer vrij, dan is het met haar gedaan.

Bij een collega heb ik vorig jaar 2 kooitjes gebruikt om agressieve koninginnen op te sluiten om ze te kunnen vervangen door brave, zonder het hele volk te moeten afslaan om doppen te snijden. Dat is reuze gelukt en ik beschouw dit dus als een extra toepassingsgebied voor dit kooitje, dat ik in de toekomst, wanneer mogelijk, verder ga uittesten. Daarover later dus meer.

Mini-Plus kastjes

Mijn goede vriend en collega Roger De Croock had mij het jaar voor zijn dood nog ingefluisterd dat hij er een aantal had besteld om ze uit te testen omdat hij her en der positieve signalen opving. Ik ben er nu ook voor het tweede jaar mee bezig en ik moet zeggen dat ik bijzonder geestdriftig ben geworden. Vorig jaar heb ik ze enkel gebruikt om reservekoninginnen te overwinteren en dat is in 4 van de 5 gevallen goed gelukt. Waarschijnlijk was er eentje beroofd, want die zijn in de loop van de winter verhongerd. Ik heb de koninginnen niet nodig gehad, dus er steeds maar extra rompjes bovenop gezet, zodat ik uiteindelijk 15 uitgebouwde en bevolkte rompjes had. Ik heb er 14 een eigen bodem en dak gegeven en

ze her en der in de tuin opgesteld en voorzien van onbevuchte moeren (op nummer 15 zat nog een P-moer en die heb ik laten zitten). Dit natuurlijk na het snijden van eventuele doppen en nadat ze drie dagen in de kelder hadden gestaan.

Van die 14 koninginnen zijn er 13 aan de leg gegaan en die hebben twee weken later allemaal 2 tot 3 raampjes belegd. Ik denk dat dit een ideale manier is om goede standbevruchtingen te realiseren. Voor de paringsstanden op de eilanden blijft uiteraard enkel het ERK-tje aangewezen.

In tegenstelling tot de ERK's hoef je voor het vullen van miniplusjes geen volken leeg te schudden want de volkjes zelf leveren voldoende bijen van alle leeftijden. Op het einde van het seizoen, als de laatste koninginnen er af zijn, ga ik ze terug verenigen tot 5 torens, zodat ze nog voldoende voedsel kunnen stockeren om de winter door te komen. Volgend jaar probeer ik het scenario te herhalen en ik ben van plan er dan nog 5 of 10 extra op te stellen. Een volgende test die op het programma staat is het gebruik als teeltvolk. Aan gezien ik geen dieptezicht heb en dus met de naald omlarven niet aan mij besteed is, heb ik de heer Jenter nodig om mij te assisteren. Ik denk dat het goed mogelijk moet zijn om een Jenter systeem in een Mini-plus raampje te integreren. Het voordeel van het houden van een teeltmoer op een miniplusje is dat je gemakkelijk het broednest kan beperken, zodat de koninginnen langer mee kunnen gaan. Vooral bij KI-moeren kan dat een belangrijke factor zijn. Ook meer daarover later, dus.

Resultaten

Alhoewel er nog enkele koninginnen van de derde ronde op hun lot zitten te wachten (ga ik ze nodig hebben en mogen ze naar een volk, of is hen een triestig einde beschoren?), is het ogenblik gekomen om de eindafrekening te maken.

Eerste ronde: 60 koninginnen, 82 %, zowel op Norderney als thuis.

Tweede ronde: 40 koninginnen, 74 %, enkel thuis.

Derde ronde: 20 koninginnen, 50 %. Niettegenstaande enkel goed bevolkte ERK's met vers uitlopend broed werden gebruikt, waren er toch veel koninginnen die niet geaccepteerd werden en die na enkele dagen niet meer terug te vinden waren. Het heeft misschien te maken met de krappere timing. In alle ERK's was op het ogenblik van het invoeren nog een beetje open broed aanwezig, dat eigenlijk te oud was om nog doppen op te trekken, maar blijkbaar de bijen toch deed besluiten om de onbevuchte koningin te liquideren. Volgend jaar een betere planning opmaken, en ook een beter resultaat, hoop ik maar.

Vriendelijke imkergroeten,

JP